

smysl, že jím bylo změněno platební místo uvedené v účtu (Žatec) na Vídeň, že bylo stanoveno místo platební, jež není v obvodu soudu, u něhož podle doložky v účtu mělo býti žalováno. Tím bylo vyloučeno použití § 88 druhý odstavec j. n., neboť sudiště podle tohoto přesně formálního předpisu zákonného vyžaduje jednotnost místa platebního a žalobního. Tato jednotnost byla tu porušena, poněvadž místo plnění není v obvodu soudu, u něhož má býti žalováno.

Čís. 9516.

Do usnesení, jímž byl k návrhu podle § 30 (4) vyr. ř. zřízen nový vyrovnací správce, nepřisluší právo k rekursu dřívějšímu vyrovnacímu správci.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1930, R I 30/30.)

Do usnesení vyrovnacího soudu, jímž byl dosavadní vyrovnací správce Dr. Jindřich V. sprostěn a na jeho místo ustanoven nový vyrovnací správce Alois Z., podal rekurs dosavadní vyrovnací správce. Rekursní soud odmítl rekurs pro nedostatek aktivního oprávnění rekurentova. Důvody: Rekurent byl sice ustanoven vyrovnacím správcem, avšak k návrhu vyrovnací dlužnice byl podle § 30 (4) vyr. ř. zřízen napadeným usnesením za nového vyrovnacího správce Alois Z. Zřízení stěžovatele bylo podle § 30 (4) vyr. ř. odvoláno a když pak podle cit. ustanovení zákona k návrhu jednoho z tam uvedených účastníků nastala změna v osobě vyrovnacího správce, nenabyl tím dřívější z úřadu sprostěný vyrovnací správce práva k rekursu do dotyčného usnesení, neboť nenáleží k osobám podle § 30 (4) vyr. ř., které jediné by byly k rekursu oprávněny. Jest proto rekurs pro nedostatek aktivní legitimace rekurentovy nepřijatelný a bylo jej proto odmítnouti (§ 63 vyr. ř., § 172 k. ř. a § 526 c. ř. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu poukázav ke správným důvodům napadeného usnesení, k nimž dodal, že původně ustanovený vyrovnávací správce nenabývá povoláním k tomuto úřadu neodvolatelného práva, což patrně již z toho, že zákon sám v odst. (4) § 30 vyrovn. ř. jmenování jiného vyrovnávacího správce výslovně připouští. Byl-li tedy jmenován jiný správce, nebylo tím nijak vsaženo v práva dosavadního správce a nelze ho vůbec řaditi k účastníkům, nanejvýš k účastníkům, uvedeným v § 30 (4) vyr. ř. Ani jeho případné nároky na náhradu hotových vydání a na odměnu z dosavadní správy (§ 33 vyr. ř.), nečinily by ho účastníkem, neboť z doslovu odst. (4) § 30 vyr. ř. vychází, že zákon původního vyrovnávacího správce vzhledem k uvedeným právním nárokům, jež vzešly teprve za vyrovnacího řízení a z jeho podnětu, nepokládá za věřitele ve smyslu tohoto zákonného předpisu.

9517.

Ručení za škodu z provozu silostrojů.

Nejde o křížovátku ve smyslu § 46 nařízení ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. zák., přetíná-li silnici železniční trať, jejíž přejezd v době